

nudi, ki je pobijal Davidovičevu politiko in branil današnji režim. Glavna misel njegovega govora je bila, da je današnji režim dokazal svojo sposobnost za ohranitev miru in reda v državi in za to je najbolje, če ostane.

Ob taki brezvestnosti, ki proslavlja režim z nekakimi izmišljenimi zaslugami za red in mir baš tedaj, ko se govori o hajdukih, nesposobnosti in pokvarjenosti uradništva ter o drugih žalostnih pojavih v naši državi, zaostane poštena beseda in poštenu razmah Davidovičevega dela so zaenkrat zaustavili zopet tisti ljudje, ki radi osebnih koristi brezdušno in brezčutno prezrejo vse krivice ter preslišijo vse glasove poštenja.

O jej, o jej, Žerjav in Pucelj gre!

Politika obljubarjev in političnih goljufov gre h koncu: Pašič je sicer dobil še enkrat nalogo, da sestavi vlado, toda očitno ne bo prišel v najboljšem slučaju dalje, kakor da sestavi volilno vlado, najbrž pa še te ne.

S Pašičem izgine tudi Pucelj in Žerjav, z njima pa onča najstranotnejša in najbolj škodljiva doba slovenske politike. Mi smo vstrajno in odkritosrčno kazali ljudstvu že pred volitvami, kam hoče in kaj hoče ta dvojica bratcev, odkrivali smo njuno delo po volitvah do danes. Pošteno ljudstvo je uvidelo svojo zmoto, zapuščalo Samostojno in demokrate, izreklo jim odločno in možato nezaupnico. Ze najmanj leto dni ti izdajalci slovenske politične samostojnosti, slovenskega imena in slovenske politične časti in izdajalci ljudskih koristi niso imeli zaslombe za seboj. S svojimi časopisi so napravili nekako papirnato steno, za katero so bili sami — prazniki.

Volitve bodo!

Ze pri sestavi nove vlade bo veljalo, kar smo zapisali zgoraj: o jej, o jej, Žerjav in Pucelj gre; še bolj pa se bo to uresničilo čez par kratkih mesecev, ko bodo volitve. Tedaj bo pela prav najbolj ostra metla in šiba in po zaslugi bodo najbolj tepeni in v kot med smeti in gnoj pometene liberalno-samostojne politične varalice slovenskega ljudstva. Toliko trdne vere v poštenost našega ljudstva še imamo.

Njihovo hiševanje.

Se kamen na cesti bi se omečal, tako vneto in sladko so znali govoriti in lagati. Kruh in pravice so obljubovali, kamen in šibo, ki nas težita in tepeta so nam prinesli. Le pogledimo najvažnejše!

1. Govorili so o samostojnosti slovenskega kmeta in slovenskega ljudstva, pa so z ustavo uvedli najslabši, najhujši centralizem, da je Slovenec sedaj ubornější hlapec Beogradu, kakor je bil svojčas Dunaju.

2. Sporazum in red so obljubljali, pa so pozabili na sporazum in na red, ter gospodarili in hiševali tako, da še ni bilo nikdar toliko sleparije, goljufije in zlorabe v državi, kakor sedaj, ko so bili na vladi samostojni in demokratje.

3. Rekli so, da dvignejo s svojim gospodarstvom valuto, vrednost denarja. Sedaj so pač napravili poleg drugega še ogromno množino izposojenih dolarjev, valuta pa je dvakrat nižja, kakor je bila, predno so prišli na vlado.

4. Pobijali so draginjo, pobili so jo s tem, da je železnica tačas postala več kakor dvakrat dražja, da je davek na sol in sladkor dvakrat večji, da je tobak trikrat dražji, kakor je bil pred njihovim gospodarstvom.

5. Obljubljali so ljudstvu samoupravo in tukaj brili najbolj norca iz ljudstva. Vzled: najprej so preuredili Višji šolski svet tako, da ljudstvo nima prav nobene zastopnika v njem in starše zastopa dr. Žerjavov ljubljanski brivec. Kako daje ta Višji šolski svet potuho brezverskim sokolskim lenuhom po šolah, pa vidite skoraj na vsaki drugi šoli na deželi. Nikdar ni bilo toliko učiteljev, kakor jih je sedaj in nikdar se tu di deca niso tako malo dobrega in koristnega naučili, kakor ravno sedaj. Zakaj to? Ker je malo dobrih, poštenih krščanskih učiteljev in ker imajo slabi vedno

izpuščena gojenka, in ni se izgubila različnih čednosti in slabosti nepokvarjenega otroka. Odkritosrčna je bila, zaupljivo prijazna, prav nedolžno prostodušna, polna visokoletečih neizkušenih misli, zgovorna in jezična, prav nič boječa in osvežujoče brezbrizna v obnašanju z vsakomur, pa najsi je bil še tako visok gospod. Toda prav te slabosti so je delale zanimivo in so vzbujale dobrovoljen smehljaj pri sopotnikih. Četudi pa je bila v obnašanju še otrok, je bila v kljub temu že polno razvito, lepo dekle in kadar je zasumelo njeno krilo po crovu in zadonel njen jasni glas in njen prijetni, pripuljivi smehljaj, se je celo polkovnikova rezkost in redostnost omečala v ljubeznivost in oblizani diplomat je popolnoma pozabil na svojo nadeto prezirljivost in malomarnost v družbi gospodične Sadije.

Kar je še bilo potnikov na «Kleopatru», jih lahko nakratko omenimo. Eni so bili zanimivi, drugi vsaklanji, vsi pa ljubeznivi.

Fardet je bil dobrovoljen, pa vedno in vse obira- oči Francoz-Parižan. O Angležih in o njihovih pravicah do Egipta in o njihovem delovanju tam doli je mel svoje odločno in nepobitno naziranje.

Belmont je bil krepko vzrasel Irec, nekoliko osivelih las in brk, izvršten strelec. Z njim je potovala njegova soproga Eleonora, fina, ljubezniva gospa, polna bražestne šegavosti. V njeni družbi je bilo večinoma videti gospo Schlesinger, mirno, tiho, vdovo, ki je obrat- lala vso skrb na svojega šestletnega otroka, kar je razumljivo na ladji, ki ima ob robu krova le redko železno ograjo.

večjo potuho v Višjem šolskem svetu, kjer so krščanskemu ljudstvu samostojneži in demokratje vrata zaprli.

6. Kje je gospodarska in politična samouprava? Ni je, kajti po volji in zaslugi samostojnih in demokratskih zastopnikov nam gode Beograd po svojem pokrajinskem namestniku in glavarjih s financarji in žandarji, a v okrajih in pokrajinah ljudstvo nima nobene besede. Ljudstva se sedaj nikjer ne vpraša po njegovih željah, zahtevah in potrebah, samo pije se povsod in zapravlja na njegov račun. Koliko časa so vam obljubljali volitve v oblasti in sreze ali okraje? Ali so vam jih dali? Ne, ker so se vas bali, ko so videli, da smo že pripravljene na nje. Pripravljene ljudske armade so se ustrašili, zato so poteptali svojo lastno postavo.

Kaj pa sedaj?

Gotovo je že sedaj, da bodo v kratkem morale biti volitve vsaj za parlament. Tedaj pride za naše ljudstvo zopet težka preizkušnja. Ako je dobro, prestane, ako da oblast onim, ki s svojim življenjem in z zmoglostjo pokažejo, da hočejo poštenost, mir in red, da hočejo ljudstvu priboriti kruha in pravic, potem bo boljše.

Sicer pa se že javljajo tudi zopet varalice, ki delajo tako, kakor pravi pesem:

«Gradove zlate nam obetajo,
Pa še revnih kajšic nimajo!»

Prišli bodo zopet ljudje, najeti in plačani, nikdar jih niste videli še pri poštemem zasebnem in javnem delu. Prevarati in ogoljufati vas bodo skušali z novimi gesli in novimi besedami in obljubami, kazali vam bodo mesec v vodi. Tedaj se spomnite, da vas pravčasno svarimo. Svojo usodo si kujete sami! Če hočete naprej biti hlapeci in podložni, če hočete nered, draginjo in zlorabo, potem poslušajte stare in nove politične goljufe. Če pa hočete pošteno, skromno, a dobro sami s svojim gospodariti, sami odločevati, potem se oklenite svoje poštene Slovenske ljudske stranke in njenega vodstva. Le trdna in dobro urejena vojska zmaga! Volitve se bližajo, pripravljamo se na volitve! Naši nasprotniki pa naj si pojejo: o jej, o jej, Žerjav in Pucelj gre.

DEKLETA

dekanij Maribor desni in levi breg, Ptuj, Hoče, Zavrče, Jarenina, St. Lenart, Ljutomer, Vel. Nedelja, Slov. Bistrica, Marenberg, Vuzenica, Koroške in Prekmurja

vabimo na

DEKLISKI TEČAJ,

ki se vrši na Sentjanževu, dne 27. t. m. v Mariboru v Lekarniški ulici 6.

Ob 8. uri sv. maša v frančiškanski cerkvi, nato predavanje praktično izobraževalne vsebine naših najboljših govornic in govornikov.

Dekleta! Pokažite, da ste vedno na pravem mestu, kjer treba pokazati smisel za ljudsko delo in izobrazbo. Naj ne bo nobene župnije in Dekliške zveze, ki bi ne poslala več zastopnic na dekliski tečaj. Železniška zveza jako ugodna. Prihod jutraj, odhod s popoldanskimi vlaki.

Za gotovo na svidenje!

Tajništvo Krščansko-socijalne zveze
v Mariboru.

Pucelj zastražen od žandarjev.

Strašno slabo vest morajo imeti samostojni generali, ker se dajo zastražiti z žandarji. Pri nas na Slovenskem si ne upajo samostojni poslanci prirrediti več shoda, ako niso zastraženi od oborožene sile. V Kozjem, St. Lovrencu in drugih krajih, ker je poskušal zborovati Pucelj, so mu okrajni glavarji iz strahu za dragoceno njegovo življenje poslali na pomoč cele kordone orožnikov. Spominjamo se, da je stara Avstrija dajala žandarsko silo na pomoč Nemcem in nemškutarjem, ako so le-ti prirejali svoje slavnosti in zborovanja na

Častiti gospod Stuart, protestantovski pridigar, je bil debel, počasen, miren človek, toda blagoslovljen z obilico izvirne, zdrave šaljivosti in izvršten pridigar v zboru svojih protestantovskih poslušalcev.

Končno moramo še omeniti Stephensa, odvetnika iz Manchestra, sodruga neke odvetniške pisarne. Šel je na pot, da bi se otresel zlobnih posledic influence.

Stephens se je v teku tridesetih let povspel pri svoji tvrdki od umivanja oken do pravnega zastopnika. — Vse svoje mlado življenje je preživel zakopan v zaprašene akte in suhoparne paragafe. Ves njegov značaj, vse njegovo mišljenje je postalo natančno in službeno, kakor paragrafi, s katerimi je imel opraviti. Ni dvoma, da je bil v jedru rahločuten, nežen in dostopen čuvstvom, toda v nevarnosti je bil, da se njegova boljša, sveža narava posuši v neprestanem občevanju z zaprašenimi knjigami in suhimi paragrafi.

Tedaj pa je posegla vmes dobrotna bolezen in narava sama je natirala Stephensa iz njegove okostele, ozke vsakdanjosti in ga poslala v široki svet.

Izprva se mu je bridko tožilo po knjigah. Vse se mu je zdelo malenkostno, brezpomenčno v primeri z njegovim, tako lepo urejenim življenjem doma v uradni Polagoma pa so se mu odpirale oči, opazil je, da je bilo njegovo dosedanje življenje suhoparno v primeri s krasnim pestrim svetom. Zanimanje se mu je vzbudilo in že nekoliko postarni pravnik je užival v pozni dobi življenja zadnji čar mladosti, ki jo je zgrešil med knjigami

Z gospodično Adams in njeno nečakinjo ga je ve-

slovenskih tleh. Vse, kar se bori proti ljudstvu, potrebuje oborožene sile, bajonetov, pušk.

Pucelj, Mermolja, Drofenik, Dobnik in Urek se vsiljujejo našemu ljudstvu. Ker z dobra ne gre, hočejo s pomočjo bajonetov vsiliti svoj pogubonosni evangelij zavednim našim možem in mladeničem. A ne samo, da na svoje shode kličejo žandarje. Še več! Za njih osebno varstvo jim pošilja beograjska vlada žandarje iz Srbije!

Ko se je meseca oktobra vozil minister Pucelj z drugimi poslanci in ministri vred na Češko na obisk čeških poslancev, si je vzel s seboj iz Beograda srbijanskega žandarja. Ta je spremljal Pucelja v vlaku, v avtomobilu, na vozu, v gostilni, v kavarni, da še celo pred straniščem je moral povsod čakati na «njihovo» milost.

Sredi prošlega tedna se je Pucelj v družbi samostojnih poslancev vozil iz Beograda na Mursko polje na shode SKS. In zopet je minister Ivan bil pod varstvom beograjskega žandarja! Od zanesljive strani smo izvedeli, da je žandar od Beograda naprej celo noč na hodniku vagona čuval g. Pucelja.

Ne zavidamo samostojnežem, da se zatekajo pod varstvo bajonetov, saj vemó, da se ljudje, ki se skrivajo pod senco bajoneta, ne čutijo ne varne, še manj srečne. A vprašamo: Kdo pa vse to plača? Pucelj ubogemu žandarju, ki ga mora čuvati pred strašnimi klerikalci in komunisti, sicer ne plača niti kosa črnega kruha. Mi davkoplačevalci moramo torej plačevati še celo Pucelju in njegovim apostolom žandarje. Kako neki, da Pucelj slovenskim orožnikom ne zaupa, temveč si vlačí seboj žandarje iz Srbije. Samostojneži so se naučili od demokratov, kako si je treba varovati kožo in glavo. Saj je znano, da je dr. Kukovec, ko je še bil minister, bil v Celju vedno zastražen od žandarjev in detektivov. Pribičeviča celo na kraljevem dvoru pri obedi obkrožujejo detektivi. In Pucelj si je mislil: Zakaj pa si ne bi jaz privoščil veselja, da sem pod varstvom bajonetov!

Slovenski možje in mladeniči, ali vam kaj dopade Puceljeva korajža?

Oddaja konj in vprege za vojaško službo.

Narodni poslanec Žebot nam piše:

Veliko razburjenje je vzbudila med kmetskim ljudstvom odredba vojnega ministra, da morajo imeti kmetje pripravljene konje, vprego, vozove, da celo hlapeci in vole — za vojaško vežbo. Vojni okruzi (dopolnilna poveljstva so že pošiljala občinskim uradom cele zaboje knjžic, imenovane «konjsko-komorske izpravnice». — Župani so morali te knjžice proti potrdilu izročiti lastnikom konj. V knjžicah predpisuje vojni okrug, koliko konj, vozov in vprege in za katero vojaško četo mora imeti dotičnik pripravljene. Ljudje so bili opravičeno razburjeni. Niso še zaceljene težke rane, katere je vsekala dolgotrajna svetovna vojna posebno slovenskemu kmetu. Vsled letošnje suše je moral živinorejec do skrajnosti omejiti število živine. Če bi moral še to, kar ima oddati vojaštvu, kdo mu bo potem spomlad obdelal polje? In če mu odvzamejo vozove in vprego, to dragoceno reč pri gospodarstvu, kako bo kmet to nadomestil z drugo?

Ko so v ormoškem in ptujskem okraju dobivale občine prve pozive za oddajo konj in vprege, prihajala so številna odposlanstva županov in prizadetih posestnikov k našim poslancem in so jih prosila, naj napnejo vse sile, da se ta nesreča odvrne. Imenujem tu med drugimi zastopnike občin Sv. Tomaž, Savci, Gajovci in drugi.

Poslanci Slovenske ljudske stranke, zedinjeni v narodni skupščini v Jugoslovanskem klubu so takoj potom ostre interpelacije zahtevali od vojnega ministra, naj vendar ustavi to razburljivo početje. Občine so vlagale proteste in začetkom tega meseca je odposlanstvo naših zastopnikov osebno posredovalo v vojnem ministrstvu. Na ta naš odločen nastop so prizadeti vojaški krogi morali odgovoriti.

Zalozila ga je mlada Američanka s svojo jezično zgovornostjo in s svojo nedolžno drznostjo, življenja polna Sadije pa je čutila rahlo pomilovanje in sočutje z njegovo suhoparno vedo, z njegovim boječim obnašanjem in njegovimi okostelimi navadami, ki so tako zelo dišale po prašnih knjigah.

In mala «Kleopatru» je plula in sopihala svojo pot po Nilu navzgor, orala njegove rjave valove ter delala več ropota in topota nego velik parobrod, ki hiti z vso paro preko morja.

Na njenem krovu v senci bele platnene strehe pa je sedela njena malo družina, lenarila, čebljala, opazovala vedno se menjajočo pokrajino in vsakih par ur ležala na suho, da pod strokovnim vodstvom vsevednega dragomana Mansurja obiše in pregleda tempeljne in starine, ki so se v nešteti množinah vrstile ob obrežju.

Pa godilo se je tem izletnikom, kakor človeku, ki je že vsega sit. Toliko so že videli takih starin in razvalin, od Kaire sem gori, da jim je vedno gledanje in občudovanje že presedalo. Zadovoljni so se oddahnili, ko so končno na večer četrtega dne, odkar so pluli iz Sela, prispeli v Vadi Halfo, obmejno postojanko angleških čet proti jugu. Sedaj vendar, so si obljubovali, pride nekaj novega, — puščava, divjina —

Za drugi dan so namreč imeli na dnevnem redu izlet k znameniti skali Abusir, odkoder je bil baje krasen razgled na Nilove pragove, na njegovo dolino in daleč po neizmerni puščavi.

(Dalje prihodnjic).

In doseglo se je: Pred dnevi so dobili vojni okrogli povelje, da morajo takoj ustaviti vsako nadaljno pošiljanje konjsko komorskih izpravnic.

Lastnikov konj in vprege ter županov se ne sme več nadlegovati s takimi nepotrebnimi šikanami.

Naša zahteva je, da dokler ne bodo zmanjšali števila naše armade, mora vojaštvo opustiti vsako zahtevo po oddaji živine, vozov in vprege pri kmetijskih posestnikih. Naj si vojni minister z milijardami, katere plačujejo davkoplačevalci za vojaštvo, kupi konje, vozove in vprege. Visoki oficirji naj opustijo luksuzne avtomobile in kočije in za ta izkupiček lahko nakupi minister dovolj konj in vprege. Našega kmeta pa naj pustijo pri miru.

Prizadete pa prosim, da vse pritožbe v tem oziru pošljete potom Tajništva naše stranke poslancem Jugoslovanskega kluba.

Politični ogled.

Država SHS.

Pašič je dobil od kralja pooblastilo za sestavo nove vlade in tako se igra sedaj v Beogradu že tako udomačena igra za ministrske stolčke. Pašič je računal, da bodo demokrati med tem že popolnoma razcepljeni, da mu Pribičević pripelje demokratsko večino, dočim se manjšina z Davidovičem izgubi nekje v opoziciji. To se ni zgodilo in tako Pašiču ne preostaja drugo, kakor sestava vlade z znanimi koritarji, ki so vedno na prodaj. V prvi vrsti med temi so samostojneži, katerih še vprašati ni treba, če so za vlado, ker je gotovo, da hoče Pucelj na vsak način ostati minister. Vladni Turki, ki jih je ostalo samo še deset in imajo dva ministra, so se pa začeli kujati in pojavila se je med njimi struja, ki se noče več vdinjati Pašiču ter meni, da bi bil sedaj skrajni čas, izleči se iz koruptne vladne družbe. Pašič ima na razpolago še nekaj poslancev, ki so se odcepili od zemljoradnikov, in kakoršnokoli vlado bo sestavil, vsaka bo nasilje neznahtne manjšine nad ogromno večino, ki obsoja Pašičevo politiko.

Hrvatski blok je sporočil Davidoviču, da je pripravljen nastopiti v parlamentu proti Pašič-Pribičevići politiki, zahteva pa, da se parlament zopet spopolni na število 419, kakor je bil, da se vrnejo komunistični poslanci in da sestavi vlado sam Davidovič, ali pa kdo drugi od onih politikov, ki priznavajo, da je sporazum za državo potreben.

Razkrile so se razne goljufije z denarjem, ki je bil namenjen za prehrano stradajočega prebivalstva Dalmacije in Črnogore. Živeža se ni skoraj nič nakupilo, ker se je porabil denar za ustanavljanje raznih demokratskih bank.

Iz poročil beograjskih vladnih listov je videti, kako radodarna je vlada napram Sokolom. Vsemogoče sokolske domove in čete obdaruje s težkimi tisočaki.

V torek so obsodili v Beogradu komunističnega poslance in predsednika komunističnega parlamentarnega kluba profesorja dr. Simo Markoviča na dve leti ječe, kakor druge komunistične poslance mesca februarja. Obtožba se je upirala na par stavkov komunističnega programa, ki se je, dokler je bila stranka javna in priznana, vsepovsod javno tiskal in razglašal. Razglasitev sodbe so napovedali ob treh, razglasili so jo pa že ob dveh, ker so se bali ogorčenja in protestov od strani občinstva proti taki krivični obsodbi.

LONDONSKA KONFERENCA.

štirih ministrskih predsednikov: Anglije, Francije, Italije in Belgije, je najvažnejša konferenca evropskih državnikov izmed vseh, kar se jih je po letu 1918 vršilo. Gre za nemško vojno odškodnino, dočim se je dozdaj mislilo, da bo Francija na vsak način doseči okupacijo celokupnega Porenja, da bodi jamstvo za povrnitev svojih vojnih škod, se zdaj zdi, da je Francija pripravljena na pameten aranžma. Sicer pa celo nemški listi, kakor na primer «Prager Tagblatt» Nemčiji svetujejo, naj se resno potrudijo, da se reparacijski problem kolikortoliko pravično za premagance in zmagovalce reši. V Londonu bo imela važno besedo tudi Amerika, ker je od njenega stališča napram vprašanju dolgov velike antante Ameriki odvisno, koliko morejo napraviti Nemčiji popustiti. Urediti pa se mora to vprašanje in sicer obojestransko pravično, kajti ne pada samo nemška marka ampak tudi frank.

ORIENTSKA KONFERENCA

je nekoliko običala, predvsem zaradi reparacijske predkonference v Londonu, potem pa tudi za to, ker Rusija še ni dala definitivnega odgovora na predloge zaveznikov glede morskih ožin. Vzrok tiči v tem, da so Turki Čičerina nekoliko presenetili, ker so pokazali pripravljenost, da se glede tega vprašanja z zavezniki sporazumejo. Čez božične praznike nameravajo to konferenco odgoditi ter z njo nadaljevati še le po novem letu.

MIROVNI KONGRES.

V Haagu zboruje svetovni mirovni kongres, ki si je stavil za nalogo, voditi in netiti po vseh državah mirofjubo ter sporazumno politiko. Doslej je bilo sprejeto dvojno resolucij: 1. Konferenca zahteva v imenu 111 ženskih organizacij in v imenu 20 milijonov žena, da se novi mir zagotovi na podlagi pogodb, ki naj se sklenejo na skupni konferenci, katero naj skliče Društvo narodov ali posamezna država ali zveza držav. 2. Reparacijska konferenca v Bruselju naj opusti vsako zahtevo po reparacijah ali plačilu vojnih dolgov. Potrebna obnova porušenih krajev bodi mednarodna zadeva vseh.

POLJSKA REPUBLIKA

je dobila novega predsednika nacjonalista Narutowicza, ki je bil pa po slovesni zaprisegi na ulici od

množice, ki z vlado in posebno še z njim ni zadovoljna, ometan s snegom in po varšavskih ulicah so se začeli krvavi izgredi in spopadi med nacjonalistično mladino ali fašisti in med delavci.

Naša zborovanja.

V Mariboru bo priredila naša Slovenska ljudska stranka politično zborovanje prihodnji pondeljek, dne 18. decembra v Gambinovi dvorani. Začetek ob pol 8. uri zvečer. Naši voditelji bodo govorili o mestnem občinskem gospodarstvu in o našem notranjem političnem položaju. — Veselo znamenje je, da se naša krščanska ljudska stranka prav lepo razvija tudi v mestih in trgih. Maribor sledi Ljubljani. Pretekli torek, dne 12. decembra zvečer je imel sejo širši odbor SLS za mesto Maribor. Seje se je udeležilo 80 članov tega odbora. Zastopniki vseh stanov so združeni v naši SLS. Mi smo stranka, v kateri vlada življenje in veselo razpoloženje pri delu za bodočnost.

Shodi poslanca Zebota. V nedeljo, dne 24. decembra po rani sv. maši se vrši shod Slovenske ljudske stranke v Makolah. Na Stefanovo, dne 26. decembra, po rani maši pa bo shod pri Sv. Tomažu blizu Ormoža. Na obeh shodih govori narodni poslanec Zebot. Prosimo zaupnike, da poskrbijo za številno udeležbo!

SHODI KMETSKO ZVEZE V POSAVJU.

17. decembra: Koprivnica, po sv. maši (ob 9. uri) v kaplaniji;

24. decembra: Sromlje, po sv. maši (ob 9. uri) v župnišču;

26. decembra: Zdole, po rani sv. maši (ob pol 8. uri) v društvenih prostorih;

31. decembra: Videm, po rani sv. maši (ob pol 8. uri) v gostilni Geršak;

Novoletno: Pišce, po rani sv. maši;

6. januarja: a) Dohova, po rani sv. maši;

6. januarja: b) Kapele, po pozni sv. maši (ob 11. uri) v kaplaniji;

7. januarja: Artiče, po sv. maši (ob pol 11. uri) v župnišču;

14. januarja: Brežice, po rani sv. maši (ob 7. uri) v gostilni Držič-Klavžer.

Na vseh shodih poročajo poslance Skoberne.

Zborovanje KZ v Framu pri Mariboru. V nedeljo, dne 10. decembra, je priredila naša krajevna organizacija Slovenske ljudske stranke v prostorih gostilne Pohar lepo uspelo politično zborovanje. Govoril je naš poslanec Fr. Zebot. Opisal nam je z dokazi, kako gospodarji sedanja vladna večina v Beogradu, kako se pogrezamo s pomočjo demokratov in samostojnežev vedno bolj in bolj v gospodarsko propast. Poslanec je orisal boje poslancev naše stranke za naše ljudstvo, za avtonomijo, za naše vojake. Poslušali smo ga vsi, tudi navzoči socialisti in samostojneži z veliko pozornostjo ter smo izražali našim poslancem zahvalo in popolno zaupanje. Shod je otvoril g. župnik Kragl, a predsedoval mu je domači župan g. Šmirmaul. — Dne 5. januarja pa se bomo vsi udeležili podučnega tečaja. Vabimo tudi naše sosedje, naj pridejo.

Zibika. Pri nas se je vršil v petek, na Marijin praznik, dne 8. decembra shod KZ. Poročat je prišel g. poslanec Davorin Krajnc. Ljudstva je bilo mnogo in so bili prostori pri gospodu Založniku nabito polni. Shodu je predsedoval g. M. Vardec, ki je shod otvoril in dal besedo g. poslancu, ki je v poldrugurnem govoru razjasnil današnje delovanje v parlamentu in pojasnil program SLS. Ljudstvo je s pozornostjo sledilo govorniku. Prišlo je tudi par nasprotnikov pod vodstvom mladega posestnika, bivšega «feldvebelna», Vrbovška, kateremu so, kakor se je opazilo, ravno duhovniki v želodcu obležali in je prav z avstrijsko feldvebelsko maniro udaril po njih. Dobil pa je primeren odgovor od poslanca in vrli Zibičani, ki poznajo njegovo delo, so mu dušo izčistili, da je zapustil zborovanje. Nato se je shod mirno vršil. Na koncu je še v lepih besedah g. Vardec priporočal slovo krščanskega ljudstva v krščanski stranki SLS in ob pol drugi uri popoldne zaključil lepo uspeli shod. Sedaj pa vrli Zibičani na delo za katoliška načela in po istih do boljše bodočnosti.

Tehtarje. Dne 10. decembra po rani maši se je vršil pri nas shod. Poročat je prišel g. poslanec Krajnc, ki je podal gospodarsko poročilo in načrt, kako bi se naše ljudstvo gospodarsko unapredilo. Gospod Bornik je pa podal obširno poročilo občnega zbora KZ. Shod je trajal od pol 9. do 11. ure ob lepi udeležbi.

Tedenske novice.

Iz duhovniških krogov. Za kaplana k Sv. Barbari v Slov. gor. pride bivši minoritski gvardijan č. g. Benko Čirič, kaplansko službo pri Sv. Lenartu v Slov. gor. opravlja začasno g. bivši župnik pri Sv. Križu pri Belih vodah Lassbacher — prejšnji gospod šentlenartski kaplan Kozar je odpotoval te dni v Ameriko. — Duhovniška tretjeredna skupščina ima dne 15. t. m. ob 5. uri zvečer svoj mesečni sestanek.

Polomija ministra Pucelja v Murški Soboti. Samostojneže ljudstvo povsod iztira. Pucelj, Mrmolja in Drogenik so upali, da bodo še vsaj naše Prekmurce zvodili. Za dne 8. dec. so sklicali shod v Murško Soboti pri Dobruju. Po vseh župnijah so dali razglasiti, da bo minister Pucelj delil grofovsko veleposestva. Res so prišli vrli Prekmurci od vseh strani v velikem številu, a ne da bi hoteli postati pristaši lažnjive Samostojne, ampak da povemo ministru Pucelju, da ne maramo ne njegove in ne njegove ničvredne stranke. O agrarni reformi minister ni upal ziniti ne besede. Z lažmi in sladkimi obljubami nas je hotel farbat. Prekmursko ljudstvo pa si tega ni dalo dopasti in je Pucelju z medkljici in vskli-

ki ogorčenja zamašilo usta. Naštevati smo mu vse grehe in lumparije sedanje vlade, v kateri sedi tudi on. Ko je hotel lagati o Kleklu in drugih naših voditeljih, smo vsi zavrešali tako, da je Pucelj moral utihniti. Nato je nastopil mlad Prekmurčan g. Hrvati, učitelj iz občine Žižki, in je Pucelju in celi njegovi stranki bral tako obsodbo in hude levite, da so postali Pucelj in Mrmolja kar zeleni od jeze. Celi zbor pa je navdušeno poskal in pritrjeval mlademu našemu voditelju. Pucelj je grozil, da bo g. Hrvati tožil. Tudi Puceljevi spremljevalci Mrmolja in drugi so hoteli nekaj govoriti, a ljudstvo jih ni maralo poslušati. Velika množica je klicala: «Zivela Slovenska ljudska stranka! Zivijo naš Kóvet Klek! Mi smo se veselo razšli, a Puceljevci so si grizli ustnice in žalostno klonili glave. Povemo Vam: V Prekmurju za Pucelja in za samostojne ne cvete in nikdar ne bo cvetela pšenica!

Pucelj nesramno žalil Prekmurce. Ko Pucelja v Murški Soboti niso hoteli poslušati, je začel sramotiti in psovati mlade naše voditelje, može in mladeniče. Pucelj je rabil te le izraze: «Prekmurci ste vsi neumni, da poslušate klerikalce in take mulečezobne mladeniče». Tega sramotenja Prekmurci nikdar ne pozabimo. Ob volitvah dobi Pucelj in cela Samostojna pošteno plačilo za tako podlo in prostaško sramotenje. Če ne bi bil imel Pucelj pripravljenih žandarjev in vojakov, bi mu bili mladi razdraženi Prekmurci že pokazali, kje vodi najboljša pot preko Mure. Malokdaj stisne Prekmurec pest, a kadar jo stisne, joj njemu, komur velja! Sramota, da minister nima več olike in otepa okoli sebi s takimi rečmi, kakor kak pijan mesarski fantalin.

Tako tratijo in razmetavajo! Za državni praznik ujedinenja je pokrajinski namestnik Hribar nakazal 50.000 K za ples mariborske «elite». Veste, kaj je «elita»? To so verižniki in bogati lenuhi, ki na stroške in od dela kmeta, delavca, obrtnika in uradnika živijo. Za te in njihov ples ima sedanja vlada 50.000, za lačne, bose in nage pa davek na sol in na delo!

Mrmolja se je uklonil. Iz St. Ilja v Slov. gor. nam pišejo: Nedavno smo poročali «Gospodarju», kako je hotel znani Mrmolja zabraniti nam domačinom iz St. Ilja, Kresnice in Plavča staro pešpot mimo svoje «gruščine». Potegnili je bodočo žico čez oba vhoda. Hvala ti «Slovenski Gospodar», da si tedaj stopil na našo stran in si pošteno ošvrknil Mrmolja. Veš, g. slabostojni general (brez armade!) imajo siloviti rěpekt pred teboj. Ko si zapisal to novo Mrmoljevo lumparijo, so gosp. Ivan tako jezili, da tri dni niso prišli na svitlo. Kuhali so strašen srd in delali načrte, kako bi se maščevali nad teboj. Ali te nič ni cukalo? In glej! Mrmolja je lepo na tihem v temni noči odstranil bodočo žico. Zbal se je! Ti si res «fejst» fant, dragi moj «Slovenski Gospodar». — Lepo na tihem ti tudi povem na uho, da se g. Mrmolja namerava za vedno posloviti od nas. Svoj gosposki grunt že ima na prodaj. Tako osvovrazenega in nepriljubljenega človeka, kot je Mrmolja, menda ni v celih Slovenskih goricah. Srečen pot mul!

Saj nismo hlapeci uradov! Iz kozjanskega okraja nam pišejo: Župani dobivajo od davčnega urada in davčne oblasti strogo naročilo, da morajo radi pomanjkanja uradnih tiskovin sami pisati in načrtati tiskovine za napoved raznih davkov na primer za hišno najemniški davek. Od županov zahtevajo, da morajo napraviti take tiskovine za vse lastnike hiš! Kaj takega pa še ni bilo! Saj župani niso nikaki hlapeci državnih uradov. Če si davčna oblast ne more nabaviti dovolj tiskovin, pa naj pusti vse v miru. Noben župan ni dolžan opravljati dela in posle, ki so izključna zadeva državnih uradov.

Primerjava dveh občin. (Dopis iz Radizela pri Mariboru). Primerjati hočemo danes, v kolikor sta si različni naša občina Slivnica in sosedna Orehova vas. Nekdaj imenovala se je Slivnica «tajč-fortšritli», — Orehova vas pa «slovenišklerikal». In danes? Obe občini sta si tako podobni. Tam imajo 1. Nad vse vrzno požarno brambo v lastnem posloju (pa še kovačijo zraven), ki se lahko ponaša s svojo lepo brizgalno, pri nas smo imeli do letos še neko staro «šprico», ki so jo pa pred meseci prodali nekam v sosedno faro. Gasilni dom pa predstavlja mala uta, katero bodo pa v kratkem času spremenile elementarne sile v kup kamenja. 2. Tam imajo skoraj že povsod napeljeno električno luč in tudi na vasi je razsvetljeno, kakor bi prišel kam v mesto, pri nas (namreč Slivničani, kar vas je v ravni) pa se bodo rajše še v naprej jezili nad smrdljivim petrolejem; nekateri šaljevci pravijo celo, da si bodo naši občani spet rajši s treskami svetili, ker nam Amerikanci pošiljajo tako slab petrolej. Naj še reče potem kdo, če nismo pri nas več «fortšritli»? Pa ne samo, da naši sosedje imajo moderno razsvetljavo, oni imajo tudi razne stroje na električni pogon (za drva žagati, mlatiti, rezalnice, mline itd.) od vsega tega v Slivnici ni duha ne sluha. Kaj ne, tolika razlika samo v teh dveh primerih! Marsikdo bo vprašal: Kako je to mogoče? Odgovora ne bomo danes dajali, temveč bomo v prihodnje objavili še nadaljne diference teh dveh občin, zatorej boditi pripravljene še na druge kritike, ki jih boste odslej dobivali od — Radizelčanov.

Novice iz Svečine. Znani prerok narodnosocialističnih cicibambulov, Konrad Schnuderl, je ovadil odličnega našega moža Ivana Dreisiebnerja, župana na Spičniku, trdeč, da ga je ta pretepal in mu razbil shod v Svečini. Schnuderl si je vse izmislil. A niti najete in s cicibambulskimi čevlji pridobljene priče ga niso zmogle oteti sramote. Naš Dreisiebner je bil oproščen, a Schnuderl je propadel, kakor je dolg in širok. Dolgin Schnuderl se je naučil grdega ovaduštva od slaboznanega Mrmolje. Schnuderl je tisti, ki bi rad naše pridne viničarje speljal na krivo pot cicibambulske vere. Znamenje te vere je laž, hujskanje in prepereli čev-